

یادداشتی از نورالله رنجبر؛

به واژگان ظلم نکنیم

استفاده از بعضی از واژگان در هر جایی و نسبت دادن آن به بعضی افراد ظلم به واژگان است مثل استفاده از واژه استاد، آیا هرکه از راه رسید استاد است؟

به گزارش خبر، نورالله رنجبر در یادداشت ارسالی با موضوع "به واژگان ظلم نکنیم" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛ امروزه در محافل هنری خصوصاً محافل ادبی استفاده از واژه ی استاد بسامد زیادی دارد و هر شخص، شخص دیگر را استاد خطاب می کند. به راستی استاد کیست؟ و استاد کجاست؟

در فرهنگ فارسی معین اوستاد، اوستا، استا یعنی:

۱- آموزنده، معلم، آموزگار

۲- مدرس دانشگاه ها

۳- حاذق، ماهر، سر رشته دار در کاری، چیره دست

کلمه ی مقدس "استاد" به کسی اطلاق می شود که صاحب نظر باشد و نظراتش کارآیی لازم را برای پیشبرد اهداف کاری داشته باشد

اما به راستی با استناد به این تعریف، عزیزانی که در اطراف ما هستند و در محافل حضور دارند، آیا استادند؟؟؟

امروزه تعداد استادان، از تعداد کسانی که می خواهند بیاموزند بیشتر است و اطرافت را که نگاه میکنی پر است از استادانی که از استاد بودن فقط عنوانش را به یدک می کشند.

اینکه در یک محفل ادبی در جمعی که تمام اعضای آن بیست نفر است ده نفر را بی مورد استاد خطاب می کنند یعنی معضل، یعنی خطری که دانش ادبی را تهدید می کند.

متأسفانه رودربایستی و تعارفات در محافل هنری به این جریان دامن زده است،

دوست و فرد سالخورده و آشنا ... چون دوست و سالخورده و آشنا هستند را نباید استاد خواند،

این تعارفات دمار از روزگار هنر در می آورد

این تعارفات باعث غرور و در نتیجه عدم رشد فردی می شود.

این تعارفات بلایی بر سر هنر می آورد که هرگز جبران نخواهد شد.

شاگردانی هستند که تشنه ی آموختن هستند و دوست دارند بیاموزند و ناخودآگاه به سمت کسانی هدایت می شوند که واژه مقدس استاد به آنها اطلاق میشود بدون در نظر گرفتن جایگاه علمی، فرهنگی و هنری فرد بدون توجه به توانایی های فرد، اینجاست که هنر به خطر می افتد و بسیاری از تعاریف و فاکتورها جا به جا می شود و هنری که باید اوج بگیرد ممکن است به قهقرا برود.

استفاده ی بی مورد از این واژه، قداست استادی را از بین برده و کلمه ی با ارزش استاد را لوث نموده است، اینگونه القاب مقدس، شایسته ی کسی که می خواهد عقده ی حقارت را بدینگونه از خود دور کند نیست، کلمه ی مقدس "استاد" علاوه بر اینکه او را تحقیرتر می نماید بلکه عقده ی خود بزرگ بینی اشخاص استادنا را شدت می بخشد، از طرفی خطاب القاب استادی به غیر استاد علاوه بر اینکه شخص احساس برتری در جامعه نمی کند بلکه از خود انزجار نشان می دهد.

باید در استفاده از این واژه صرفه جویی کرد تا استاد "استاد" بماند و بفهمیم و بدانیم باید از چه کسی بخوانیم و از چه کسی بیاموزیم.

به راستی "تکلیف کسانی که ناخودآگاه از این به ظاهر استادان می آموزند و غلط می آموزند" چیست؟؟؟